

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 13. Malorum esse, in se sua mala, in alijs eorum bona non videre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

S. Pater: Pie cauteq; vigilandum est, ut cum aliquem reprehendere vel obiurgare nos necessitas coegerit, primum cogitemus, utrum tale sit vitium, quod numquam habuimus, vel quo iam caruimus. Et, si numquam habuimus, cogitemus, & nos homines esse, & habere potuisse, &c. Indicet de alterius errore, ait S. Ambrosius, qui non habet, quod in semet ipso condemnet. Indicet ille, qui non agat eadem, qua in alio putauerit punienda: ne dum de alio indicat, in se ferat sententiam. Similia habet S. Chrysostomus, & S. Gregorius. Quam stultus esset chirurgiam profitens, si alteri vellet festucam ex oculo extrahere, cum ipse trabem in suo gestaret? medicus qui pustulam sanare alterius conaretur, ipse vlceribus scatens, quibus remedium nullum adhiberet? Nonne audiret, *Medice, cura te ipsum?*

§. XIII.

Malorum esse, in se sua mala in alijs eorum bona non videre.

Tales sunt, qui temerè iudicant. Nam Comes memoratus, de colloquio vnico duos iudicauit seuerissimè, puniuit atrocissimè, quasi adulterium commisissent, cum interea homicidium quod est utiq; adulterio grauius, & iudicium temerarium commi-

S. August. lib. 2 de ser. Dom. in Monte cap. 30.

S. Ambr. serm. 20. in Psal. 118.

S. Chryf. hom. 24. in Matth. S. Greg. Mor. c. 15.

fisset. Sic plerumq;, qui alios solent iudicare, ipsi sunt deteriores: quia id de alijs iudicant, quod in se experiuntur. Vt enim is, quem vertigo ebrietatis rotat, etiam alia circa se putat rotari; sic malus mala sua etiam alijs attribuit. Sic hæretici, cum ipsi castitatem non seruent, à nemine putant alio posse seruari. Nempe quales sumus, taliter & iudicamus. *In via stultus ambulans, cum ipse sit insipiens, omnes stultos aestimat.* Quemadmodum enim boni, in alijs bona, in se mala aspiciunt; ita vicissim mali in se bona, in alijs mala intuentur & mirantur. *Mitto vos ad Sanctum illum senem, ait S. Bernardus, qui cum audisset, peccasse unum ex fratribus, amarissime flebat, inquit: Ille hodie, & ego cras. Qui sic flebat super se, putas quia non compassus sit fratri?* Erat autem ille senex anachoreta, de quo Dorotheus historiam memorat. Bonus fuit hic, ideò de bono thesauro protulit bona, sicut malus de malo thesauro profert mala. Nam et de alio refert S. Bernardus, qui ad ipsum D. Bernardum, licet laicus dumtaxat monachus esset, veniens ad pedes illius prostratus dixit: *Veni mihi, o pater, qui monachum vidi, in quo triginta virtutes consideravi, quarum nec unam*

Eccles. 10.
3:

S. Bern.
serm. 3. de
resurrect.

S. Doro-
theus do-
ctrin. 6.

S. Bern.
serm. 1. ad
fratres de
monte
Dei.

in me inuenio. Ita in contrarium Pharisaus Luc, 18. 14.
ille, in templo, in se tantum vidit, quod
bis in Sabbatho ieiunaret, quod decimas
omnium daret, quæ possederat; quod non
esset *sicut ceteri hominum; raptores, iniusti;
adulteri;* in publicano autem nihil nisi pec-
cata illius considerabat. Contrarium de-
buisset agere; in se superbiã, hypocrysin, ia-
ctantiam, contemptum aliorum potuisset
inuenire; in publicano, humilitatem, de-
missionẽ, modestiam oculos ad cælum at-
tollere non audentis, denique pœnitentiam
pectus suum verberantis, & Deum depre-
cantis, ac dicentis, *propitius esto mihi pecca-
tori.* Ita muscis comparantur mali isti iudi-
ces, quæ relictis omnibus sanis partibus po-
mi, aut animalis, omnes ad eam partem ad-
uolant, quæ labem contraxit: Sic enim isti
nihil pensi habent eorum, quæ sancta sunt,
in proximo; sed minutias quærunt, in illis
hærent, ibi se pascunt, vbi aliquid mali ad-
uertunt. Quod & sanguisugæ faciunt,
quæ ad venam hominis applicatæ, tantum
sugunt eum sanguinem, qui in corpore cor-
ruptus est, sano ac bono sanguine præter-
missio. Exemplum clarissimum est, in Pha- Matth;
risæis ad Christum, plus, quàm quadragin- 15. 20.

ta leucarum spatio distantem abierunt, ab Ierosolymis, ut discipulos eius coram accusarent, dicentes: *Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones seniorum?* Quale non scelus arbitremur? Quale autem? *Non lauant manus, cum panem manducant.* Hem scelus! Et tamen ad has ineptias accusandas, Pharisei, viri Ecclesiastici, religiosi, primates populi, aliorum duces, tam longum iter suscipiunt, & coram tanto iudice causam levissimam agunt; & quidem contra Apostolos, in quibus spiritus paupertatem, continentiam, modestiam, honestatem, zelum animarum, diuini nominis atque honoris propagationem, & mille virtutes admirari potuissent. Sic & Phariseorum imitatores, quotidie iam in hoc, iam in illo aliquid reperiunt, quod censeant, & damnent; omissis omnibus laude dignis eorum virtutibus: cum tamen ipsi, si nullo alio vitio laborarent, solis his iudicijs mille gehennas mereantur.

§. XIV.

Multos ita cacos esse, ut etiam temeraria iudicia iactent; quibus tamen tandem suus error quoad dog, ostenditur à diuina bonitate.

Et quod omnium deterrimum est, nihil unquam